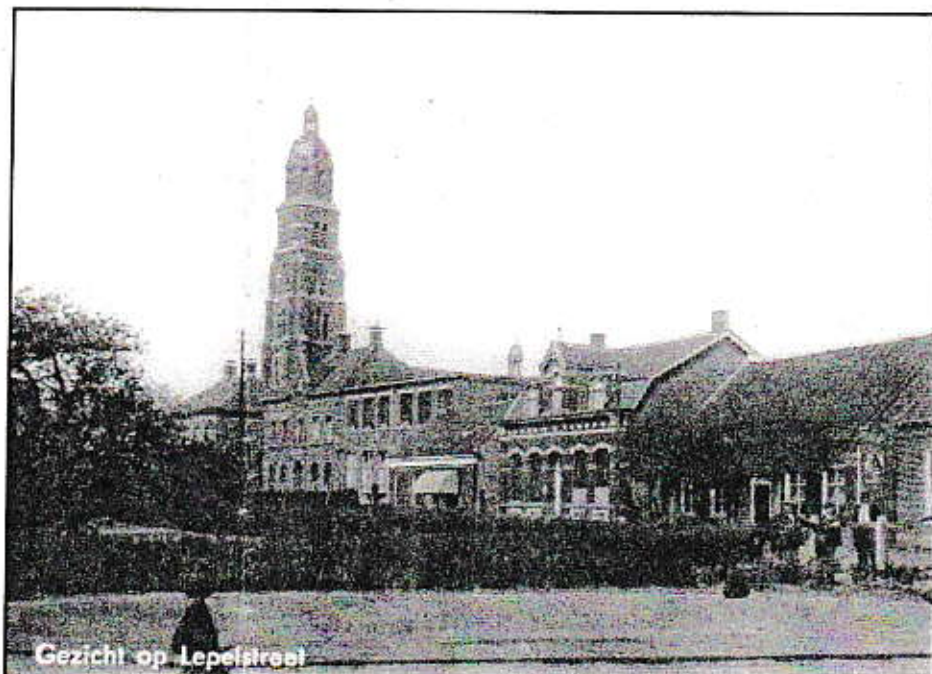

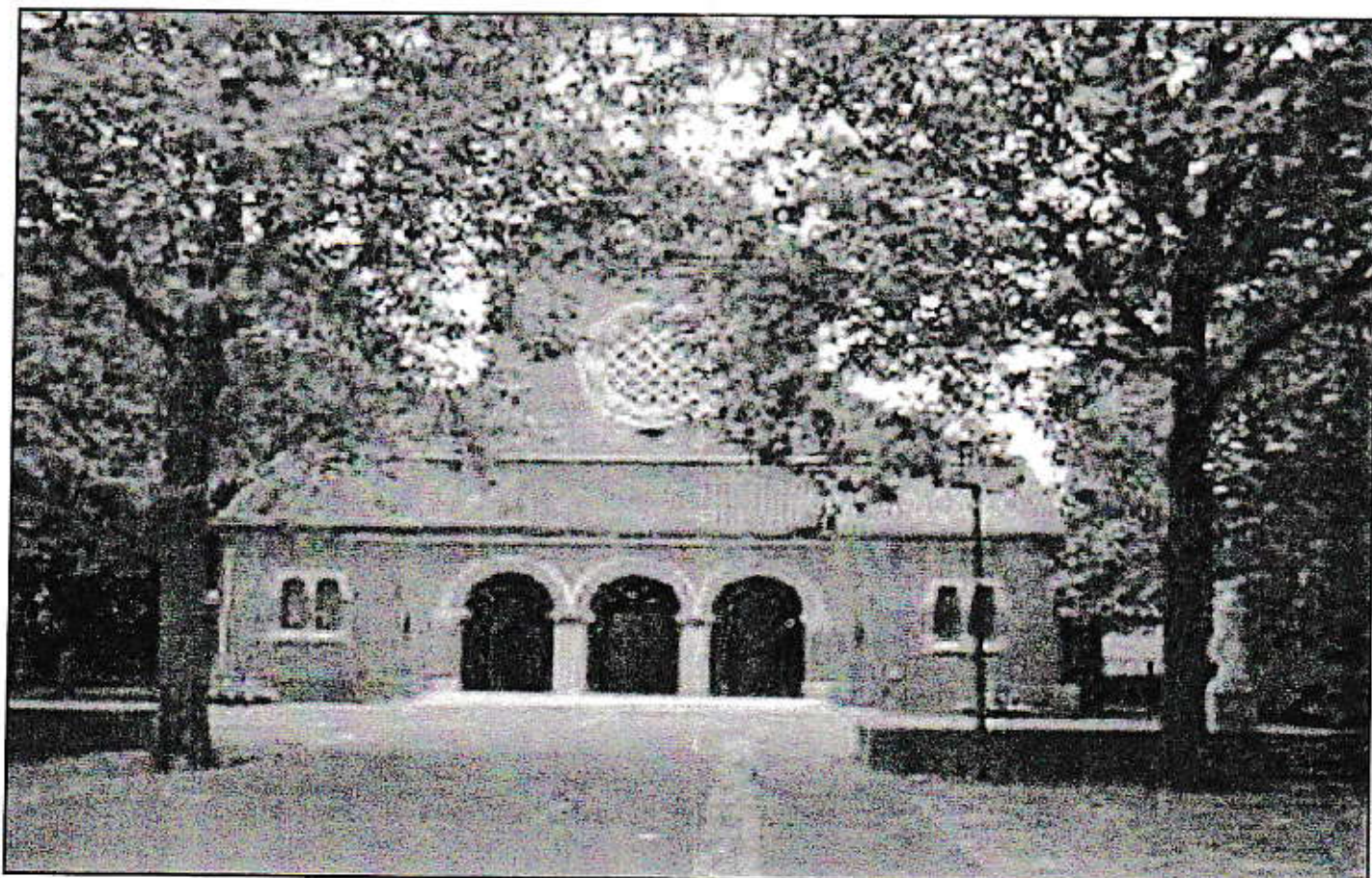
Lepelstraatse krant

175 jaar Parochie - informatiebulletin aktie kerkbalans 2005

Enkele jaren geleden om precies te zijn in het jaar 2000 hebben we als parochie een krant uitgegeven. Het leek ons een goed idee om ook dit jaar weer een krant te maken waarin de kerk en mensen uit ons dorp centraal staan. Dit jaar vieren we het 175 jarig bestaan van onze parochie. Deze bestaat eigenlijk al veel langer. Tot 1830 hoorde Lepelstraat bij de parochie van Halsteren. In 1830 besloot de bisschop om van Lepelstraat een afzonderlijke parochie te maken. Dit zal niet ongemerkt voorbij gaan. Er is een werkgroep bezig om een feestelijk programma in elkaar te zetten maar daarover leest u verder in deze krant.

Gezicht op Lepelstraat

Groeten uit Breda

Beste mensen, mij werd gevraagd om vanuit Breda/Teteringen een paar woorden tot jullie "te schrijven". Inmiddels is het vijfde jaar van mijn pastoor zijn hier begonnen. Het gaat heel erg goed met mij! Ik heb het heel goed naar mijn zin en in onze parochies gebeurt veel.

Heel veel vrijwilligers zijn in de weer om alles te doen wat gedaan moet worden (ook in Lepelstraat moet altijd veel gebeuren – vraag het maar eens aan één van de vrijwilligers daar – niets gaat immers "vanzelf!") en ook proberen we altijd weer nieuwe activiteiten te bedenken of het bestaande "bij de tijd" te houden! We zien dat het gewaardeerd wordt. Het is druk tijdens de vieringen. Vele van de parochieactiviteiten worden goed bezocht! De mensen in Teteringen en Breda-Oost zijn enthousiast.

De parochies proberen steeds meer midden in de samenleving te staan. Dat is niet gemakkelijk, maar het wordt wel gewaardeerd. In Teteringen denken we voortdurend na over aanpassingen van het interieur van de kerk terwijl we in Breda een hele nieuwe kerk gaan bouwen. U ziet het – er is nog veel te doen en u weet misschien nog wel dat ik heel veel doen (ook tegelijkertijd) niet uit de weg ga. Bovendien ben ik sinds september 2003 verbonden aan de Priester- en Diakenopleiding in Hoeven, Bovendonk.

Ook ben ik binnen de Dienst Opleiding en Vorming van ons Bisdom verantwoordelijk voor de priesterstudenten. Er is zoveel te doen in onze parochies, in onze kerk. Ik ben er trots op in die kerk en in ons bisdom te mogen werken!

Pas nog sprak ik met een jongen die altijd van buitenaf tegen de kerk aangekeken had. Door zijn gesprekken met parochianen en vrijwilligers in Breda kijkt hij nu met heel andere ogen naar de

kerk. "Er gebeurt zoveel. Er is ook zoveel verschil. Zoveel openheid. Mensen zijn zo welkom", vind hij. "Dat is óók de kerk", zeg ik dan. Het doet me goed zo'n verandering in een mens te zien.

Kerk wil niets anders dan ons ieders geloven woorden geven en in Christus verbondenheid bieden. In Lepelstraat zijn velen in de weer om op allerlei plekken binnen de kerk te doen wat gedaan kan en moet worden. Wellicht kunt u uw waardering laten blijken.

Een kerk heeft mensen nodig. Mensen die geloven, die meevieren, die meedoen en die financieel ondersteunen. Ik denk met warme gevoelens terug aan Lepelstraat en aan u allen. Ga door kerk te zijn en te blijven.

Tot ziens!

*Wiel Wiertz,
Pastoor Breda-Oost/Teteringen*

Het rijkse roomse (misdienaarse-) leven.

Wij woonden vroeger naast het nonnenklooster met meisjesschool. In 1942 vroeg moeder-overste of ik misdienaar wilde worden. Het kwam natuurlijk niet in je op om te weigeren, dus kwam ik met nog 4 jongens elke zaterdagmiddag bij moeder-overste om een boekje

met Latijnse teksten van buiten te leren. Na maanden oefenen kenden we alle teksten uit het hoofd en mochten we om beurten misdienaar zijn, in het begin samen met iemand die al veel langer misdienaar was.

We werden zodanig ingeroosterd dat je de ene week de eerste mis en de andere week de tweede mis diende. In mei en oktober was er 's avonds om zeven uur Marialof. Dan waren er drie misdienaars nodig omdat het wierookvat er aan te pas kwam. Om wierook te maken moest je eerst een kooltje aan het gloeien zien te krijgen met behulp van een kaarsvlam; met veel blazen tot je scheel keek of misselijk werd, lukte dat uiteindelijk wel. Op dat gloeiende kooltje werden dan de wierookkorrels gelegd en dan maar zwaaien met het wierookvat! Tegenwoordig gaat dat veel makkelijker.

Het liefst dienden we in een huwelijksmis of bij een begrafenis, want dan kregen we vrij van school! Bij begrafenissen konden we nog langer van school wegblijven omdat we ook meegingen naar het kerkhof en daar hielpen we het graf te dichten.

Doordat de koster langdurig ziek werd, ben ik 3 maanden koster geweest. Dan moest ik een half uur voor de eerste mis de kerk openen, lichten aan doen, de klok luiden, kleding voor de priester gereedleggen, kaarsen aansteken enz..

Het nadeel was dat je bij alle diensten aanwezig moest zijn en na het opruimen enz. pas kon afsluiten.

Ik herinner me dat de pastoor op een keer aan het eind van de mis boven aan de trappen zijn evenwicht verloor en struikelend naar beneden kwam. In een opwelling sprong ik ervoor en hield hem – klein manneke als ik was – met veel moeite overeind. De pastoor blij natuurlijk, en ik had bij de nonnen punten gescoord. Omdat ik "meneer pastoor" voor een duideling behoed had!

Als misdienaar werd je nogal eens gevraagd voor allerlei karweitjes in de kerk, maar ook voor de pastoor zelf. Zo was ik dikwijls in de pastorie te vinden; de pastoor fermenteerde n.l. zelf tabak en daarbij kon hij wel een hulpje gebruiken. Zijn tabaksplanten stonden bij de nonnen in de tuin. Daar stonden ook fruitbomen en we mochten dan het rijpe fruit dat van de boom gevallen was, meenemen. Op een keer hadden de nonnen dat kort tevoren zelf gedaan, dus viel er voor ons niks te rapen. En helaas: je mocht wél rapen maar niet plukken. Maar daar wist de pastoor wel raad op: hij gaf mij een duw zodat ik tegen een tak terecht kwam, waardoor er weer genoeg vruchten op de grond vielen! Je moet maar op het idee komen!

Ik ben tot 1948 misdienaar gebleven en daarna was ik lid van het kerkkoor tot 1953. In dat jaar verliet ik Lepelstraat

Door Ad van Bommel

Zomaar een bekende uit Lepelstraat.

Dit keer hebben we in de schijnwerper Emiel van Tilbeurgh, voor velen beter bekend als "Miel van Heintjes". "Van heintjes" slaat, zoals bij bijnamen vaak het geval is, op de vader van Miel, Hein van Tilbeurgh, die in 1935 aan de Kerkstraat te Lepelstraat een café liet bouwen door aannemer Toon Janssen, genaamd "De Druiventros".

Miel en zijn in 2002 overleden vrouw Corrie hebben dit café in de koude winter van 1963 overgenomen van Hein en zijn vrouw Anna Bogers.

De Druiventros was een echt dorpscafé met veel verenigingen zoals carnavalsvereniging de Spijkerpatzers, de Glymesvisers, biljartclub TOS en buurtvereniging het Strooien End. Veel feesten zijn er gevierd maar ook veel uitvaarten werden er gehouden.

Miel kijkt met plezier terug op deze periode, al was het zwaar om het café leven te combineren met zijn baan als meubelmaker.

Eindeloze gesprekken werden er gevoerd met de stamgasten, vaak heel plezierig maar natuurlijk ook over de kleine en grotere problemen waarmee de mensen zaten. En niet alle klanten zijn even plezierig als ze een pilsje of een borreltje te veel op hebben.

Zelfs financieel moest er wel eens worden bijgesprongen als een

klant thuis de stroom of huur niet meer kon betalen. Altijd hebben ze echter netjes hun centen teruggekregen. Mooie herinneringen zijn er ook aan de Lepelstraatse kermis, die vroeger, toen er nog veel cafés waren in het dorp, hopen mensen uit de regio aantrok.

Vooral in de tijd van Mereintje Heren die met zijn Electronica's een internationale hit scoorden met de "Vogeltjesdans", maar nog wel in de Druiventros tijdens de kermisdagen op het biljart stond te spelen. "Vroeger," zegt Miel, "was ik het gewend dat de mensen naar ons toe kwamen. Nu ga ik graag zelf even buurten bij andere mensen, zoek ik ze meer zelf op, als ik tenminste even weg kan bij onze duiven".

Toen hij gestopt is met werken en het café sloot in 1985, is het vliegen met postduiven, zijn grote hobby geworden. Zijn familie, vrienden en diezelfde duiven geven het leven weer zin na het overlijden van zijn vrouw.

Zaterdag gaat Miel graag naar de kerk, iets wat in de cafétijd niet vaak kon.

"Meestal zie ik dan ook weer iemand die een praatje wil maken en soms gaan we dan nog een bakje koffie drinken thuis."

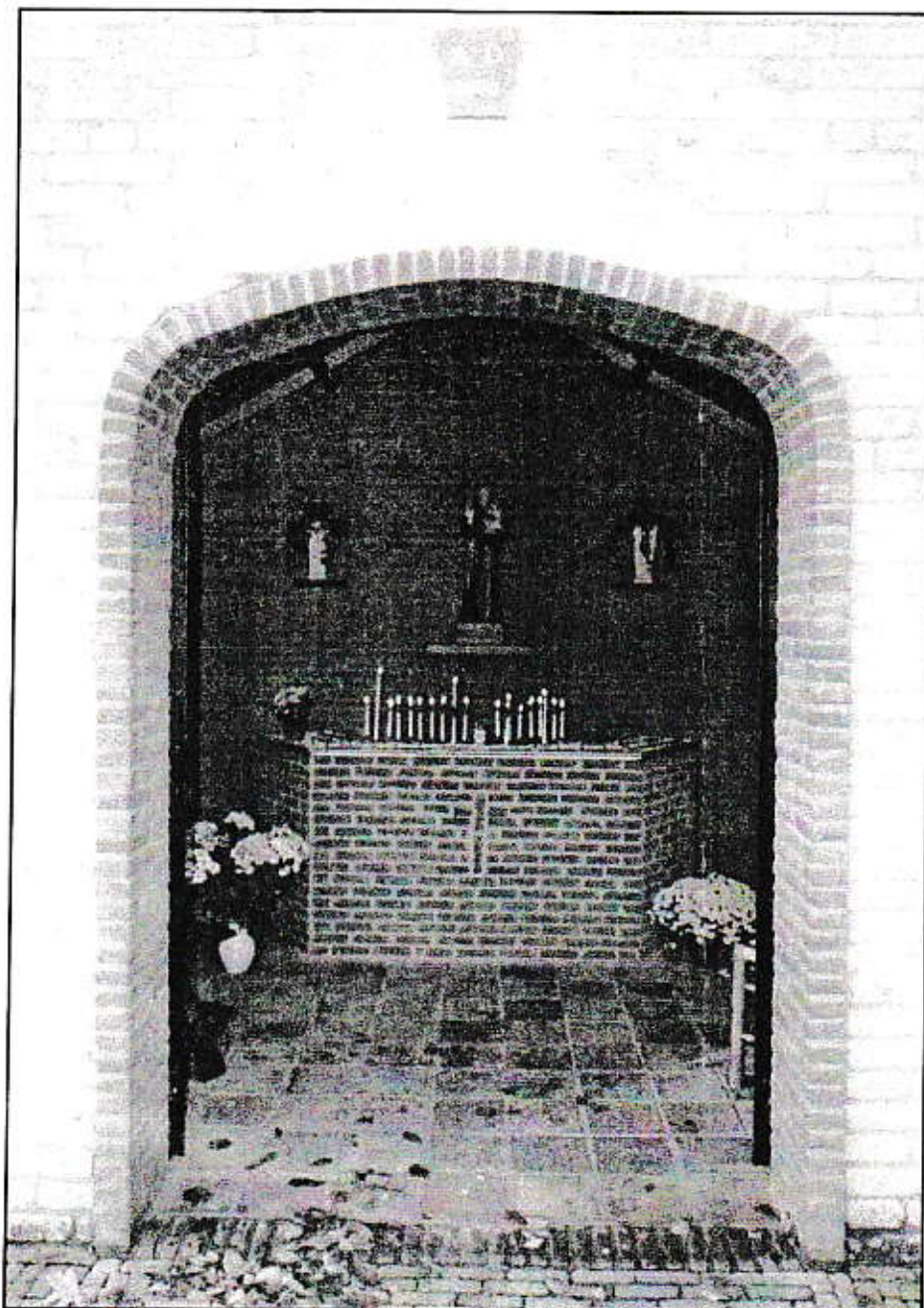
Zijn dorp en sociale contacten blijven voor de 76-jarige Miel immers belangrijk.

Miel en buurman Jef aan de koffie, wachtend op de duiven.

175 JAAR ZELFSTANDIGE PAROCHIE LEPELSTRAAT

*Wie geleden heeft
Kan begrijpen
Wie gewond werd
Kan genezen
Wie geleid werd
Kan richting geven
Wie gedragen is
Zal kunnen dragen
Wie gelooft
Kan dit allemaal aan*

voorgegaan door een andere voorganger. Ook zijn er vieringen op woensdag en zaterdagmiddag..

Na de vieringen zal er steeds op verschillende manieren een programma gebracht worden waarin een ieder wel wat zal vinden.

De werkgroep is hier al druk mee bezig, en er zijn al verschillende mensen uitgenodigd die ook al hebben toegezegd dat ze naar Lepelstraat zullen komen. Meer gaan we nog niet verklappen, maar... .

Noteer het vast in uw agenda:

**"Feestweek 175 jaar zelfstandige
parochie lepelstraat"
"Van maandag 3 oktober tot en
met zondag 9 oktober"**

In het jaar 2005 vieren we het feit dat we 175 jaar als zelfstandige parochie functioneren. Voorheen vormden we samen met Halsteren een parochie. 175 jaar geleden gingen we ieder onze eigen weg.

Nu zijn we weer al jaren een regio, maar de zelfstandigheid van onze parochie is er nog steeds. We zijn hier erg trots op en gaan daar dan ook veel aandacht aan besteden. In de eerste

week van oktober aanstaande gaan we dit vieren met al onze parochianen en de mensen daarbuiten.

Maandag 3 oktober starten we met de feestweek. En op zondag 9 oktober sluiten we het geheel af met een feestelijke viering, die zal worden voorgegaan door onze Bisschop Muskens. Verder zal er iedere dag wel iets te doen zijn. Elke avond om 19.00 uur is er een viering die steeds zal worden

Een lange staat van dienst.....

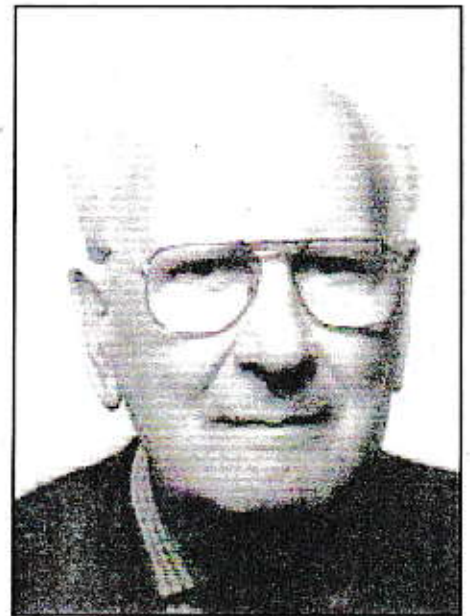
Onze intussen al dubbel onderscheiden medeparochiaan J. van Bemmelen heeft in het Lepelstraatse een lange staat van dienst.

Op 8 mei 1924 in Dordrecht geboren als tweede zoon in een gezin van 5 kinderen raakt hij op betrekkelijk jonge leeftijd zijn vader kwijt, die, gearresteerd door de Duitse bezetters wegens verzetsactiviteiten het leven laat in het concentratiekamp Nat-zweiler. Van Bemmelen, die op dat moment voor priester studeerde aan het Juvenaat in Bergen op Zoom, keerde naar Dordrecht terug en kon daar nog net de laatste (honger-)winter van de tweede wereldoorlog meemaken.

Na de oorlog werkt hij als tolk bij de Civil Affairs en leert zijn latere vrouw Riet Elling kennen. De vader van Riet, Martien Elling, runde toen al de Boerenleenbank in Lepelstraat, een taak waarbij van Bemmelen hem eerst ging assisteren en later zelfs opvolgde. In 1968 legt hij zijn taken bij de Boerenleenbank neer en na een periode op een makelaarskantoor in Bergen op Zoom te hebben gewerkt, gaat hij aan de slag bij Van Niftrik in Putte als hoofd personeelszaken/loonadministratie. Dit werk blijft hij doen tot aan zijn pensionering in 1984.

Vanaf 1946 is van Bemmelen actief geweest in zijn nieuwe woonomgeving. Vooral bij het Kruiswerk waarbinnen hij diverse functies bekleedde, de (reserve)polietie, het sociaal cultureel werk en het vluchtelingenwerk. Voor zijn vele maatschappelijke activiteiten is hij in mei 1994 koninklijk onderscheiden. Ook binnen de Antoniusparochie heeft van Bemmelen zijn sporen verdiend. Omdat zingen wel zijn grootste hobby genoemd mag worden was hij in diverse koren

actief, zowel binnen als buiten de parochie, soms als zanger, ook wel als dirigent. Bij het dertigjarige bestaan van het dameskoor, waarover hij zo'n 15 jaar het dirigeerstokje zwaaide, werd de verraste van Bemmelen geëerd met de pauselijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice. (oktober 1994)

Kerkebalans 2005

Een kerk is ruimer dan een woonhuis en hoger. In onze kerk hangt nog het geloofsleven van generaties.

Daar legden mensen hun ziel en zaligheid voor God. Daar werd gebeden, gedankt, gehuild, gedoopt, getrouwd, begraven en daar werden zonden vergeven. Is dit alles voorbij? Nee toch, alles is er nog. En dat kan nog heel lang zo blijven als we er samen financieel zorg voor dragen door lid te worden van het parochiefonds.

Hoe kunt u lid worden of blijven van het parochiefonds?

U kunt uw bijdrage aan het parochiefonds overmaken, liefst voor het richtbedrag van €60,- per jaar. We zouden het prettig vinden dat u uw bijdrage voor 1 november overmaakt.

Vermeld u duidelijk het nummer dat vermeld staat op de acceptgiro.

Uw contactadres voor vragen:

Kees van Aert
Kladde 48, Lepelstraat
Tel: 0164 680110

Rabobank rek.nr: 12.80.02.913
Postbank rekeningno: 643807

Een bekende inwoner uit Lepelstraat

Wie in West-Brabant kent 'Hoeve het Slot' niet? Een klein interview afgenomen door haar zoon Frank over de gedachtegang van "Tante Jo" Bogers.

Wat was u mooiste dag uit het leven? Dat was natuurlijk mijn trouwdag.

U bent nu 82, wat moet u daarvoor doen om dit te worden? Heel

hard werken, want alleen daarvoor kon je geld verdienen. En zodoende kwam er brood op de plank.

Wat vond u de beste technische uitvinding? Dat was de landbouwmechanisatie, vooral de tractoren dat vond ik prachtig. Vroeger deed je alles met paarden om de kost te verdienen.

Wat was in u leven wat veel indruk heeft gemaakt? Dat ik 7

baby's in mijn buik gedragen heb..

Ze hebben het over "normen en waarden" wat verstaat u daaronder? Dat de mensen en vooral de jeugd meer fatsoen voor elkaar moeten opbrengen.

Wat zou je over willen doen? Niks, het is goed zo.

Wat is het verschil tussen vroeger en nu? Vroeger was er overal armoede. We waren overal mee tevreden. Nu leven we hier in weelde en dat beseffen de mensen te weinig.

Hoe ziet Lepelstraat er over 100 jaar uit? Kan hier geen zinnig antwoord opgeven, ik zou het beslist niet weten.

Wat had u altijd graag willen hebben? Een gezond leven, daar ik van mijn 14e al een en ander ben gaan mankeren, vele malen in het ziekenhuis gelegen en het was altijd wel wat.

Wat is er zo fijn aan, om op een boerderij te wonen? Het vrije leven, zo met de kinderen en je kunt doen en laten wat je wilt.

Waar moet u altijd aan denken? Als ik er niet meer ben dat de boerderij "Hoeve 't Slot" een goede bestemming mag krijgen.

Hoe moet het nu verder na de dood van Theo van Gogh? Ik heb geen verstand van politiek, maar wat er is gebeurd, is natuurlijk verschrikkelijk. Dit is niet goed te praten, zoiets gebeurde vroeger niet.

Wat wilt u de mensen van de Parochie nog toewensen?

Al het goede!

Tante Jo

Preek uit 'n hoogmis in 1988 door Pastor G. Kloeg

Je hoort tegenwoordig niet vaak meer: de heilige mis wordt opgedragen voor iemand. Mijn oudste zus vraagt nog welleens: hoe laat moet je de mis lezen? Dat gaf voorheen zo'n beetje aan, dat het bijna alleen een zaak van de priester was met hem als hoofdpersoon. Hij stond met de rug naar het volk, soms hoorde je hem in het latijn en voor de rest was het erg mysterieus. In de jaren zestig zijn wij het woord "eucharistieviering" gaan gebruiken. Dankzegging: wij komen nu samen omd e Vader te bedanken voor alles wat hij voor ons doet en gedaan heeft. Heel de gemeenschap is er nu bij betrokken, wij zingen samen en bidden mee met de priester. Heel de gemeenschap is nu veel meer betrokken bij de tegenwoordigheid van de Heer. De woorden die de priester uitsprekt namens de gemeenschap, zijn nu helemaal opgenomen in het geheel. De Heer is aanwezig in heel het gebeuren: in de woorddienst, in de voorbeden en in het tafelgebed. Zijn aanwezigheid is niet los te denken van de wijze waarop wij met elkaar samen zijn. Wij zijn het lichaam van Christus. Wij kunnen Hem door onze wijze van omgaan met elkaar aanwezig of afwezig doen zijn. Een van de oudste benamingen van dit sacrament is: het breken van het brood. Het is erg kenmerkend voor het leven van Jezus. Zij herkenden Hem aan het breken van het brood! Breken, delen, samen zijn, samen eten als broers en zussen, dat kan je nomene: het Rijk Gods. De droom van Jezus, die, zoals vandaag werkelijkheid kan worden. Voorwaarde is wel dat wij ons zelf breken voor elkaar en dat wij ons zelf met elkaar delen. Brood en wijn duiden op wat wij nodig hebben. Brood: ons dagelijks voedsel, wijn: geeft kleur en glans aan het leven en tilt het leven boven de grauwe alledaagsheid uit.

Brood en wijn spelen een grote rol binnen de Eucharistie. Jezus

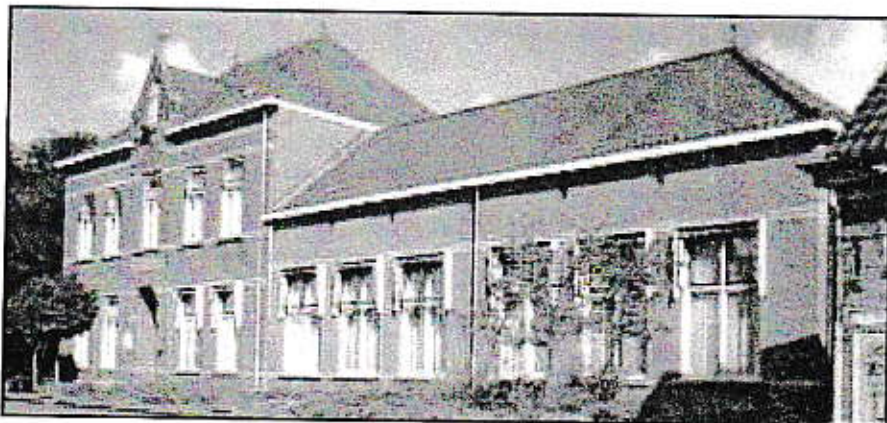
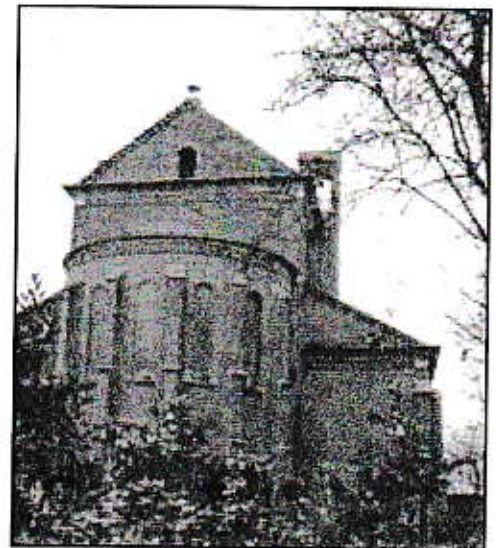
gebruikt het tijdens het laatste avondmaal. Na zijn dood blijven zijn leerlingen samen komen om het brood te delen en breken met elkaar. "Doet dit tot Mijn gedachtenis". Als ze breken en delen voelen ze Hem bijna tastbaar aanwezig. Jezus zegt er ook nog bij: "Dit is Mijn lichaam voor U" en bij het ronddelen van de beker: "Deze beker is het nieuwe verbond in Mijn bloed". Met andere woorden: "Ik wil voor jullie brood en wijn zijn, eten en drinken". Niet waar de mensen de beste plaatsen aan tafel zoeken is Hij aanwezig, wel waar mensen elkaar als broers en zussen zien. Het ideaal dat Jezus voor Zich ziet is wie je ook bent, tollenaars of zondaars, ik ben de gastheer, ik ben er voor jou. "Ik ben het Brood des Levens, wie tot Mij komt zal geen honger meer hebben en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst krijgen". Breken, delen, samen eten, samen bidden, samen zingen. Jezus is ons voedsel, waarvan je leeft, de krachtbron waaraan je inspiratie en energie ontleent. Wie gelooft kan niet zonder Eucharistieviering verder gaan. Jezus is aanwezig, niet automatisch, maar wel op die momenten dat wij er zelf voor openstaan, op die momenten dat wij ons door Hem laten aanspreken.

Hier ziet u het pastoresteam van de regio Halsteren tijdens een openlucht gezinsviering op landgoed "dassenberg" afgelopen zomer. Van links naar rechts: pastor Leon Sep, Pastor Alex Schuerman, pastor Johan Baijing en pastor Peter Hoefnagels.

Ons lepelstraat...

Onze parochie..!

Antoniusnoveen,

De Antoniusnoveen bestond al voor de tweede wereldoorlog. Negen zondagen voor het feest van Antonius op of rond 13 juni kwamen pelgrims uit Bergen op Zoom en omstreken naar Lepelstraat om er, 's morgens om 6.00 uur de Eucharistie te vieren. Velen kwamen te voet biddend en zingend naar Lepelstraat.

Toen was het een poos stil en werd het de feestdag van Antonius alleen gevierd rond 13 juni met kinderzegen en proces-sie.

In 1979 heeft pastoor G.Kloeg de noveen in ere hersteld en is weer begonnen om op negen dinsdagen voor het feest van Antonius een Eucharistie te vieren om 19.00 uur. Pastoor Kloeg had ieder jaar een thema voor zijn preek, en zo werd het steeds drukker en drukker, rond de Antoniusnoveen. Als afsluiting was er op de feestdag een Feestelijke Eucharistie met koren en Harmonie. Tijdens iedere viering werd het noveengebed gebeden van Antonius en intenties voorgelezen die ieder op kon schrijven achter in de kerk.

Vanaf 1991 tot 2001 heeft pastoor W. Wiertz de noveen en alles eromheen nog Grootser gemaakt. Op de eerste dinsdag worden vaandels en kussens in processie in de kerk gedragen, achter in de kerk bieden vrijwilligers beeldjes kaarsen boekjes enz. van Antonius te koop aan.

Een groep vrijwilligers helpt mee om alles zo goed mogelijk te laten verlopen. Na de feestelijke Eucharistie met harmonie en koren is er een gezellig samenzijn in de pastorietuin met koffie, thee enz. waar velen gebruik van maken. In 2000 is er door vrijwilligers een kapel gebouwd die naast de kerk staat te pronken, en waarveel mensen komen om een kaarsje op te steken en even te bidden. Na de Eucharistie rond 13 juni 2000 is de kapel feestelijk in gebruik genomen.

Nu gaan Pastoor A. Schuerman en pastor J. Baijens vol goede moed op dezelfde wijze verder, met vrijwilligers en parochianen. Wij wensen hen veel devotie en succes.

Mevr. Hertogh

Onze parochie staat niet op zichzelf

Onze parochie werkt in de regio Halsteren samen met de parochies van Halsteren, Tholen en Oud-Vossemeer. Binnen onze regio werkt het pastoresteam bestaande uit:

- Pastor Johan Baaijings (priester)
- Pastor Alex Schuerman (priester)
- Pastor Peter Hoefnagels (diaken)
- Pastor Leon Sep (diaken)

Elke parochie heeft zijn eigen parochiebestuur en parochievergadering samen met het pasto-

resteam zijn zij verantwoordelijk voor alles wat er gebeurt in onze parochie. De leden van het parochiebestuur zijn:

- Rene Ooms, (vice-voorzitter)
- Henny Wouts, (secretaris)
- Kees van Aert, (penningmeester)
- Stan van Meel, (bestuurslid gebouwen)
- Cor Snepvangers, (bestuurslid)
- Fia Gabriels, (bestuurslid)

Gelukkig zijn er nog veel anderen in onze parochie actief. Alleen, of in koren en werkgroepen.

Informatie over onze parochie

Vieringen

In principe vieren we de eucharistie op zaterdagavond 19.00 uur, zondag 11.00 uur en dinsdag 19.00 uur.

Elke eerste zaterdag van de maand is er een dienst van woord, gebed en communie, en elke eerste zondag van de maand is er een gezinsviering.

Secretariaat

Het parochiesecretariaat is geopend op elke dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdagochtend tussen 10.00 - 12.00 uur. In de schoolvakanties alleen op dinsdagochtend. Het telefoonnummer is 682525

Het secretariaat is gehuisvest in de garage naast de pastorie.

Doop

Voor het dopen van uw kind kunt u contact op nemen met het secretariaat. In principe vindt het dopen plaats een maal per twee maanden, aansluitend aan de zondagviering.

Huwelijk

Huwelijken kunt u melden op het secretariaat (graag tijdig, dit voorkomt teleurstellingen), zij kunnen u verder helpen met de pastor, contactpersonen van het koor en de bloemschikgroep

Uitvaart

De familie ofwel de begrafenisondernemer neemt contact op met de pastor wanneer iemand overleden is en er een kerkelijke uitvaart plaats gaat vinden. Wij beschikken in Lepelstraat over een eigen rouwkapel met alle voorzieningen. (tel. Beheerder: 684793)

In de regel luiden we om drie uur 's middags na het overlijden de overledenen uit als de overledenen vanuit de kerk een uitvaart heeft. Aan de vooravond van de uitvaart kennen we het troostende gebruik van de avondwake. Deze wil ons door samen te bidden en te zingen voorbereiden op het moment van de uitvaart.

De parochie heeft een eigen kerkhof. (tel. Beheerder 684793). Hier kunnen we zowel begraven, de asbus bijzetten als ook de as uitstrooien.

Intenties

U kunt uw misintenties het best ruim van te voren opgeven. Het stipendium (offergift volgens vast tarief) voor een intentie bedraagt € 7,50.

In principe worden de intenties gepubliceerd in de Halsterse krant en in de Steenbergse Courant. Intenties kunnen worden opgegeven bij het parochiesecretariaat.

Parochienieuws

De parochie publiceert iedere maand mededelingen en nieuws in ons dorpsblad, de Beiaardier.